

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσαι αἰτήσεις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέρων συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι :
Ἐργμ. « Ἀνάστασις » Ἀργστολίον.

Συντάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΟΣ

Ἡ Ἑλλάς ἐν τῷ Κόσμῳ ὑπῆρξεν ὁ Μεγάλος Σκαπανεύς τῆς Προόδου—Ἐὰν αὕτη δὲν ὑπῆρχεν ὁ Κόσμος εἰς πλείστα σημεῖα τῆς Προόδου καὶ τῆς Ἀρετῆς θὰ ἐτήρει Στασιμότητα, ἢ τοῦλάχιστον θὰ ἐπλανᾶτο εἰς τὰς σκολιάς ἀτραποὺς τῆς ἰδέας καὶ τοῦ αἰσθηματος ἐπὶ πολὺν ἀκόμῃ χρόνον.

Ἡ κρίσις αὕτη εἶνε ὀρθὴ καὶ δικαία, ὑπὸ τὸν ὄρον ν' ἀναγνωρισθῇ ὅτι εὖρον οἱ Ἕλληνες ἔχον τινὰ αὐτὰ ἰδίως παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ τοῖς Ἰνδοῖς ἀρκετὸν διάστημα ἐσημείωσαν ἐν τῷ εὐρυτάτῳ ὁρίζοντι τῆς προόδου, τὰ σημεῖα ὅμως ταῦτα ὑπῆρξαν μόνον σημεῖα ζωηρά, τότε δὲ ἐμεγαλύνθησαν καὶ εἰς σχήματα ἐμορφώθησαν ὅταν ἐπ' αὐτῶν διηυθύνθη ὁ μέγας φακὸς τῆς διανοίας τοῦ Ἕλληρος, ὁδηγῶν:

Ὁ Πλάτων ἴσως ἐδανείσθη ἡμιφωτισούσας τινὰς ἀκτῖνας ἀπὸ τὸν λύχνον τοῦ Κομφουκίου, τὰς ἀκτῖνας ὅμως ταύτας μετέβαλλεν ἀστραπηδὸν εἰς ἓνα Ἡλιον παμμέγιστον ὅστις μακρὰν φωτίζων ἠδυνήθη νὰ θεομάνῃ τὸν νοῦν συμπάσης τῆς Ἀνθρωπότητος—Βεβαίως καὶ ὁ Ἑλληνικὸς νοῦς ἐβαπτίσθη εἰς τὴν κολυμβήθραν πολλῶν Προδρόμων τῆς προόδου πλὴν ἂν μὴ ἡ μεγαλόνοια καὶ ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Ἕλληρος ὑπῆρχεν ἴσως οὐδέποτε ἡ Ἀνθρωπότης θὰ ἐκαυχᾶτο ὅτι ἠδυνήθη ν' ἀνέλθῃ τὴν ἀπειροβάθμιον κλίμακα ἧς ἡ ἀνάβασις εἶνε τόσον ὁρσώλης ὥστε μόνον ἐν ὁράματι νὰ τὴν ἀνέρχονται καὶ νὰ τὴν κατέρχονται αἱ θνητῶδες τῶν Ἀγγέλων στρατιαὶ καὶ ἧς ὁ προσορισμὸς εἶνε νὰ χρησιμεύσῃ ὅπως δι' αὐτῆς ἡ ἀτέλεια ἀνερχομένη καθίσχῃ παρὰ τοὺς πόδας τῆς τελειότητος.

Ἡ ἱστορία μαρτυρεῖ ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ Ρω-

μαῖοι ἴστανται ἀποροῦντες ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀπείρου ὁρίζοντος ὃν διαγράφει τὸ αἰσθημα καὶ ἡ μεγалоφυΐα, ἐνῶ ἐξ ἄλλου μαρτυροῦσι ὅτι ὁ Πλάτων, ὁ Φειδίας καὶ ὁ Ὅμηρος ἴστανται ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ ὑπομειδιῶντες παρατηροῦσι τὴν ταλαίπωρον Ἀνθρωπότητα ματαίως ἀγωνιζομένην ἐπὶ τόσους αἰῶνας ν' ἀνέλθῃ τὰς παννυήλους καὶ αἰθερίας βαθμίδας τῆς τελειότητος.

Καὶ ὅμως! ὁ ἔχων τὴν ἀτυχίαν νὰ περιπατήσῃ εἰς τὴν ἀπέραντον πορείαν ἣν διέγραψεν ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἐν τῇ ἀσχαλίᾳ, εἰς ποῖον φοβερὸν χάος ἀπορίας πίπτει βλέπων τὴν Στασιμότητα ἣν τηρεῖ ἐν τῇ σημερινῇ ἐποχῇ ὁ Ἕλλην ὅλως ἀντιθέτως πρὸς τὴν πρόοδον εἰς ἣν βαδίζει σύμπασα ἡ ἀνθρωπότης.

Ἡ Φυλὴ τῆς προόδου ἦτις συμπλέγματα πλειάδων καὶ μεγαλοπρεπῶν ἀστέρων μεγαλοφυΐας, ἀνταπαρνήσεως, ἀνθρωπισμοῦ διέγραψεν εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς ἀρετῆς, ἡ Φυλὴ αὕτη σήμερον ἵσταται!

Ταλαίπωρος Ἑλληνικὴ διάνοια, δύστηνη Ἑλληνικὴ καρδιά ἵστασαι! ἴστασαι ἡμικλύουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ τῆς νάρκης καὶ τοῦ μιάσματος, ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀπεράντου καὶ Νοσογόνου Λίμνης τῆς Στασιμότητος.

Στασιμότης! Ἰδοὺ λέξεις ἦτις εἶνε ἀξία ἀποσιροφῆς, ἐν αὐτῇ, ὡς λέγει ὁ ἀθάνατος τῶν Γάλλων ποιητῆς, ὑπάρχει ἡ σηπεδὼν καὶ ὁ θάνατος, κάλλιον νὰ προτιμᾷ τις τὸν ἀκάθαρτον ἄφρον παρὰ τὸ μίasma καὶ παρὰ τὸ τέλμα νὰ προτιμᾷ τὸν χείμαρρον, καὶ παρὰ τὴν νεκρὰν θάλασσαν νὰ προτιμᾷ τὴν πτώσιν τοῦ καταρράκτου Νταβαρα:

Ὁ ἀθάνατος Βούλγαρος ποιεῖ βλαβερά, ποιεῖ λωπτόν Ἕλληνα δὲν θὰ ἐπροτίμα ἂντὶ τῶν κολάφων τῆς Βουλγαρίας καὶ ἂντὶ τῶν ἐμπτισμάτων τῆς Ρουμανίας καὶ ἂντὶ τῶν ἀφανῶν ἀλύσεων τῆς Ἑλληνικῆς Αὐλῆς καὶ ἂντὶ τῆς μικροπρεπειᾶς τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς καὶ ἂντὶ τῆς Στασιμότητος τῆς Ἑλλη-

νικής Φυλής, τὸν θάνατον καὶ τὸν μεγαλοπρεπῆ τύμβον οὓς δὴ περικλείη τέλος πάντων μίαν Φυλὴν ἀλλὰ καὶ μίαν ἱστορίαν ἀρετῆς, ἀλλὰ καὶ μίαν ἐπιγραφὴν ἣτις νὰ γράφῃ τὰ ἑξῆς:

« Ἐνθάδε κείνται οἱ Νεώτεροι Ἕλληνες μὴ δυνηθέντες νὰ πλησιάσωσι τὸ ἄσπilon τῆς προόδου ἐπροτίμησαν ἀπὸ τὴν αἰμιον ζωὴν τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἐπαναστάσεως περυνγίσαντες ἀνὰ μέσον τῶν κεραννῶν αὐτῆς μὲ τὸ πῦρ εἰς τὰς χεῖρας καὶ μὲ τὸ αἷμα τῶν ἀνάνδρων καὶ προδοτῶν εἰς τοὺς ὄνυχας — Ἐπροτίμησαν τὸν θάνατον καὶ τὴν τιμωρίαν ἀντὶ τῆς Στασιμότητος ».

Γένοιτο.

M. ΑΝΤΥΠΑΣ.

ΑΓΓΛΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ.

Ὁ Γαλλικὸς « Χρόνος » λέγει ὅτι ὁ Ἄγγλος Ὑπουργὸς Σοσιαλιστῆς κ. Burns ἐν συνεντεύξει, ἣν ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ὁ Συντάκτης « τῆς Προόδου » τῆς Λυὸν εἶπεν ἀπεριφράστως τὰ ἑξῆς:

« Ὁ Σοσιαλισμὸς θὰ βαδίσῃ ἢ ἐν ὀνόματι τοῦ πυρός καὶ τοῦ ὀδογράφου ! . . . ἢ ἐν ὀνόματι τῆς Νομοθεσίας κατορθῶν νὰ συμμετέχῃ βαθμηδὸν εἰς τὰ Νομοθετικὰ καὶ Δημοτικὰ ἔργα » εἶπεν πρὸς τούτοις ὅτι « αὐτὸς νομίζει ὅτι οἱ Σοσιαλισταὶ ὅταν ἀρνοῦνται νὰ συμμεθέξωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν πράττωσιν ἔργον ἀνανδρείας διότι ὀφείλουσι νὰ δέχωνται πᾶν Τεμάχιον τὸ ὁποῖον ὑπομειδιῶντες οἱ συντηρητικοὶ προσφέρουσι εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις » ἐν τέλει εἶπεν ὅτι « καταγίνεται εἰς παρασκευὴν Νομοσχεδίου τὸ ὁποῖον νὰ ἐξασφαλίσῃ σύνταξιν εἰς ὅσους ἐκ τῶν ἐργατῶν πάθωσι ἐκ τῶν ἀσθενειῶν τὰς ὁποίας προξενοῦσι τὰ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια ὡς ἐκ τῶν εἰδῶν τὰ ὁποῖα κατεργάζονται οἷον τοὺς κολικοπόνους τοὺς ὁποίους προξενεῖ ὁ μόλυβδος, τὴν δύσπνιν τὴν ὁποῖαν προξενεῖ ἡ κατεργασία τοῦ βάμβακος, τὴν φθίσιν ἣτις προέρχεται ἐκ τῆς κατεργασίας τῶν ὑφασμάτων κτλ. κτλ.

Σημ: Πῶς Σὰς φαίνεται κ. κ. Ἄρχοντες καὶ μεγιστάνες τοῦ τόπου ; αὐτὰ τὰ λέγει Ἄγγλος Ὑπουργὸς ὅχι κανένας χασομέρης τῶν καρφενείων, οὔτε κανένας πρὶν νὰ ζητῇ νὰ πλανέσῃ, σὰν κ' ἐμέ ! τὸν Λαὸν γὰρ νὰ γίνῃ βουλευτῆς, οὔτε κανένας πτωχὸς καὶ ἀμαθὴς, αὐτὰ τὰ λέγει ὁ Ἀγγλικὸς Νοῦς, ὁ πρακτικὸς, ὁ ἥρεμος ὅστις ἤδη κατέχει καὶ πλοῦτον καὶ ἀξιώματα—τὶ λέγετε κύριοι κύριοι ὅσοι κραυγάζετε εἰς τὸν Λαὸν ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ Κανωνισμοῦ ζητούμενα εἶνε ἀκαπόρρωτα ;

Στὴν Γαλλίαν ἐψηφίσθη καὶ ἔγινε Νόμος ἀπὸ τῶν παρελθόντων μῆνα διὰ τὰς συντάξεις τῶν ἐργατῶν—στὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν ὅλα τὰ προοδευτικὰ καὶ τὰ ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν Νομοσχέδια ἤδη ὅλα εἶνε Νόμοι, στὴν Ἀγγλίαν ἐπίσης, στὴν Ἀμερικὴν τὸ Βέλγιον τὴν

Ἑλβετίαν εἶνε πρὸ πολλοῦ, ἐδῶ σώνει καὶ καλὰ πρέπει οἱ ἐργάται καὶ οἱ χωρικοὶ νὰ πληρώνουν αἰωνίως χαρά—τσι σ' ἐμὰς τὰρχοντόπουλα ποῦ σφάξαμε τὸ θεριὸ ξαπλωμένοι στὰ καρφενεῖα ἢ στήνοντες παγίδες γιὰ τοὺς κουτοχωριάτες ποῦ μᾶς τρέφουν σὰν στραβούς—Ἄς ἰδωμεν λοιπὸν θὰ ξυπνήσουν ἀπὸ τὴν Νάρκην νὰ Σὰς ἀρχίσουν τοὺς κατράπακους καὶ τῆς μούντζες ὅλοι ὅσοι ἔχουν ἀνθρωπισμὸν καὶ καρδιά καὶ εἶνε ἄνθρωποι τοῦ ἐμπορίου, τῆς ἐργασίας, τῆς ναυτιλίας, τῆς ἀνεξαρτησίας ;

ΑΣ ΕΞΗΓΗΘΩΜΕΝ

Οἱ Ἄρχοντες, οἱ Κομματάρχαι, τινὲς τῶν πλουτίων, τῶν μεγαλονοικοκυραίων, τῶν κομψευομένων, τῶν Δοκτόρων καὶ Δικηγόρων καὶ ἐν μέρει οἱ καλαμαράδες καὶ οἱ παπᾶδες μόλις ἀνέγνωσαν τὸ πρόγραμμά μας διέρρηξαν τὰ ἱμάτιά των καὶ ἀνερώνησαν ὅλοι ἐν χαρῇ « ἐπικίνδυνος εἶνε ὁ ἄνθρωπος οὗτος διότι ἐπανάστασιν ζητεῖ » καὶ ἄλλοι εἶπον « ἀμαρτωλὸς εἶνε ὁ ἄνθρωπος οὗτος διότι ζητεῖ νὰ ἐπαναστατήσῃ ὁ ἐργάτης κατὰ τοῦ Κληρῆνος, ὁ χωρικὸς κατὰ τοῦ Ἀφέντου, ὁ καλὸς ἱερεὺς κατὰ τοῦ δεισιδαίμονος καὶ συμφεροντολόγου παπᾶ » ἄλλοι πάλιν εἶπον « κακοποιὸς εἶνε ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς διότι ζητεῖ νὰ ἀντικατασταθῶσιν αἱ φυλακαὶ καὶ τὰ Ἀνάκτορα καὶ τὰ Ἀρχοντικά μέγαρά ὑπὸ Λαϊκῶν Στοῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων νὰ διδάσκηται ἀντὶ νὰ διαρθείρηται ὁ ἄνθρωπος ».

Αὐτὰ λέγωσιν, αὐτὰ κηρύττωσιν ἐναντίον μας καὶ ἐπειδὴ τινὲς ἐκ τοῦ Λαοῦ πιθανὸν νὰ ἀποπλανηθῶσι ἀπὸ τὰ ἐπιτήδεια καὶ ἐπιβουλα ἐπιχειρήματά των, διὰ τοῦτο ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐξηγηθῶμεν ὡς ἑξῆς:

Καθεστῶς ὀνομάζεται τὸ ἰσχύον σύστημα τῆς Διοικήσεως ἐν γένει, ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο εἶνε ἀπαιτηλὸν καὶ ἀδίκον διὰ τοῦτο ἐκηρύχθημεν πρὸ δεκαπενταετίας ἐναντίον του καὶ θὰ ἐλογίζομεθα οἱ εὐτυχέστεροι τῶν θνητῶν ἐὰν τὸ ἐβλέπαμε κρημνιζόμενον καὶ βυθιζόμενον εἰς τὰ σκοτεινὰ βασίλεια τοῦ Ἄδου ὅπουθεν ὁ δαίμων τοῦ σκότους τὸ ἐξήγαγε:

Οἱ κηρυσσόμενοι λοιπὸν κατὰ τοῦ παγκοσμίου καθεστώτος ὀνομάζονται Ἐπαναστάται, καὶ τούτου ἐνεκεν εἰς τὸ πρόγραμμά μας τιτοφοροῦμεθα οὕτω χωρὶς ὅμως νὰ παραλείψωμεν τὸ διακριτικὸν ἠθικὸν ἐνταῦθα κάμνομεν διάκρισιν ποίου εἶδους ἐπαναστάται εἴμεθα, παρακαλοῦμε δὲ τοὺς ἀναγνώστας τῆς « Ἀναστάσεως » νὰ ἐπιστήθουν τὴν προσοχὴν τους εἰς τὰ κατωτέρω ἵνα ἀφ' ἐνὸς μὴ θοροῦνται καὶ ἀφ' ἑτέρου ἵνα μὴ, ἐκμεταλλευόμενοι αἱ συκοφανταὶ καὶ συμφεροντολόγοι τὴν ἀμάθειαν τοῦ Λαοῦ, ἐνσπείρωσι εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀπλοϊκῶν τὸν παντικὸν διαβόλον ὅτι θέλομεν νὰ βεύσῃ αἷμα καὶ νὰ μᾶς ἀπολυμάνῃ τὸ πῦρ. Ἰδοὺ πῶς σκεπτόμεθα:

Ἴνα ἡ ἀνθρωπότης καὶ ἰδίως ἡ Ἑλλὰς διορθωθῇ,

εἶνε ἀναπόδραστος ἀνάγκη νὰ προκύψῃ ἡ Ἐπανάστασις· ἡ Ἐπανάστασις ὅμως εἶνε δύο εἰδῶν, ἡ μία ἐπιτυγχάνει διὰ τοῦ ὅπλου καὶ τοῦ αἵματος ἡ δὲ ἄλλη διὰ τῆς Διδασκαλίας καὶ τῶν Νόμων.—Ἡμεῖς λοιπὸν ζητοῦμε τὸ δεύτερον εἶδος τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ οὕτως τὸ διευτυπώσαμεν εἰς τὸ πρόγραμμά μας γράψαντες αὐτολεξεῖ τὰ ἐξῆς « νὰ Ἐπαναστασθῇ ὁ Ἑργάτης κατὰ τοῦ Κηρύχου, ὁ Χωρικός κατὰ τοῦ Ἀρέντη κ. τ. λ. ὀλίγον κατ' ὀλίγον μορφούμενος ἐλευθερούμενος καὶ θεσπίζων Νόμους » τοῦτέστιν διὰ τῆς Διδασκαλίας καὶ τῶν Νόμων ζητοῦμε τὴν Ἐπανάστασιν! — Ματαίως λοιπὸν κραυγάζουσιν οἱ μεγαλόσχημοι συμφεροντολόγοι καὶ οἱ μικρόσχημοι δοῦλοι τῶν κομμάτων· εἰπομεν ὅτι θέλομεν νὰ παύσῃ ἡ ἀδικία καὶ ἡ τυραννία καὶ ἀντ' αὐτῶν νὰ βασιλεύσῃ ἡ ἀλήθεια, ἡ ἰσότης, ἡ Δικαιοσύνη.

Καὶ ἐρωτῶμεν: εἶνε κακὴ ἡ τοιαύτη Ἐπανάστασις; Ὅταν ἐκλείψῃ ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα ἡ πείνα καὶ ἡ ἀμάθεια τότε ἐξ ἀνάγκης καταργεῖται καὶ τὸ ἐγκλημα, ἐπομένως ἀνευ ἐγκλημάτων δὲν εἶνε ἀνάγκη φυλακῶν καὶ καταγωγῶν ἀνθρωποκτόνων — Ὅταν ἐκλείβουν τὰ διεθνή μίστη καὶ αἱ ἀρπακτικαὶ τῶν Βασιλέων ὁρέξεις καὶ τὰ στέμματα βιβθῶσιν εἰς τὰ καζάνια τῶν ἀλχημιστῶν τότε παύουσιν οἱ πόλεμοι καὶ αἱ ἀνθρωποθυσίαι καὶ ἐπομένως παύουν νὰ ὑπάρχουν καὶ Ἀνάκτορα καὶ Ἀρχοντικά Μέγαρα καὶ Στρατῶνες ἀντικαθιστάμενα μὲ στοὰς δηλαδὴ μὲ σχολεῖα μεγάλα καὶ ἀπέραντα ἐντὸς τῶν ὁποίων ἀντὶ τῆς ἀργείας καὶ τῆς σκληρότητος καὶ τοῦ ἐγκλήματος νὰ διδάσκηται ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ δικαιοσύνη—Καὶ ἐρωτῶμεν ὅταν παύσωσιν οἱ Ἱερεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς νὰ θεωρῶσι τὸν προορισμὸν τοὺς συμφεροντολογικὸν καὶ τὸν τίτλον τοῦ ἱερέως ὡς ἐπάγγελμα βιοποριστικὸν ἐπιζητούντες νὰ γίνωσιν Ἱερεῖς καὶ Ἀρχιερεῖς διὰ νὰ τρέφονται καὶ διὰ νὰ ὑπανδρεύωσι καλλίτερα τὰς θυγατέρας τῶν καὶ διὰ νὰ γίνωνται μέτοχοι ἐμπορίων καὶ ἐπιχειρήσεων, ἐρωτῶμεν τότε δὲν ἀντικαθιστῶνται οἱ τραμποῦκοι παπαῶδες διὰ τῶν εὐαγγελικῶν ἱερέων τῶν προορισμένων νὰ διδάσκωσιν τὴν ἀδελφοποίησιν καὶ τὴν αὐταπάρησιν καὶ τὸ καθήκον;

Ἐ; Λοιπὸν τί ἐθρομβήθῃ ὁ ντουμῆς τῶν ἀνοήτων, τί κακὸν εὖρε εἰς τὴν γλυκυτάτην καὶ ἀναγκαιοτάτην καὶ εἰρηνηκοτάτην ἐπανάστασιν ἣν ἡμεῖς ζητοῦμεν διὰ τοῦ προγράμματος;—Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἐπαναστάσεως ὁμολογοῦμεν εἰς τὸ πρόγραμμά μας ὅτι θὰ ζητωκραυγάζωμεν μόνον, διότι τῶντι θὰ εἴμεθα ἄρρονες ἐὰν ἐνομίζομεν ὅτι οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες θὰ προλάβουν ὡς πρὸς τοῦτο τοὺς Εὐρωπαίους: Ἐ! Κύριοι ἡ πρόδοος μόνον ἐν Ἑλλάδι εἶνε οὐτοπία, εἰς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου ἔχει ποιήσῃ αἵματα καὶ ἡ τοιαύτη ἐπανάστασις εἶνε κατὰ τὰ ἐννεήκοντα ἑκατοστὰ καμμένη! Ἀς εἴμεθα λοιπὸν εἰλικρινεῖς καὶ ἄς μὴ ἀλλάσωμε τὰς σκέψεις τῶν ἄλλων πρὸς ἴδιον ὄφελος—Ἡμεῖς εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ προγράμματός μας ἐ-

γράψαμε καθαρῶς τί εἴμεθα καὶ τί ἐπιθυμοῦμεν καὶ τοῦτο τὸ ἐπράξαμε διὰ νὰ μὴ εἴπωσιν τινὲς ὅτι φοβούμεθα τὴν ἀπώλειαν ψήρων ἐκ μέρους τῶν ἰσχυρῶν καὶ μεγαλοσχημῶν ἐὰν εἴπωμεν καθαρὰ τί λέει ἡ καρδιά μας, διὰ τοῦτο καὶ μόνον καὶ ἵνα ἐντελῶς τὰς δοξασίας πάντες γνωρίσωσιν ἐγράψαμεν τὸ δεύτερον τοῦ προγράμματος μέρος χωρὶς νὰ διέλθῃ ἐκ τοῦ νοός μας ὅτι θὰ προφθάσωμεν νὰ ζητήσωμεν ὅτι ἐπιθυμοῦμεν ἔχοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι ταχύτερον ἢ ὅσον πολλοὶ νομίζουσι θὰ ἐξαναγκασθῶμεν νὰ συμφωνήσωμεν μὲ τὴν λοιπὴν ἀνθρωπότητα—Ἐκεῖνο ὅπερ ἡμεῖς καθαρῶς γράφομεν ὅτι θὰ ἐπιζητήσωμεν εἶναι ὅσα εἰς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ προγράμματος ἀναφέρομεν καὶ ταῦτα ἀποτελοῦσιν μόνον μεταρρυθμίσεις αἰτινες εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτύχωσιν ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ τὸ πρέπον σθένος καὶ ἡ ἐπιβαλλομένη εὐλοκρία, εἶνε ἐπομένως ζήτημα καθαρῶς ἐξαρτόμενον ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς θελήσεως τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Καὶ τώρα ὡς πρὸς τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας! Τίς ἀπὸ Σᾶς τοὺς φωνασκοῦντας, δίκην τσακαλίων ἐναντίον μας, δὲν συμφωνεῖ ὅτι, δίδοντες ἀσφάλειαν ἐργασίας, ἱκανοποιητικὸν ἡμερομίσθιον, μικρὰν οὐνταξιν εἰς τοὺς φονευομένους ἢ ἀθηνουῦντας χωρικοὺς καὶ ἐργάτας, προσάπτων δὲ διδασκαλίαν, τίς λέγομεν δὲν συμφωνεῖ ὅτι, δίδοντες ταῦτα καὶ ὅσα ἄλλα ἀναφέρομεν, καὶ τὸ ἐγκλημα θὰ περιορισθῇ καὶ ὁ ἐκπατρισμὸς θὰ ἐκλείψῃ καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία καὶ ἐν γένει ἡ ἐργασία θὰ ἀναλάβῃ ἐκ τοῦ μαρasmus ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὴν ἐρριψεν τεσσαρακονταετῆς δουλεία τῆς συνειδήσεως καὶ λήθῃ τοῦ καθήκοντος;

Τίς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἄνθρωποι εἶνε εὐκατάστατοι καὶ μορφωμένοι, αἱ φυλακαὶ καὶ τὸ ἐγκλημα εἰσὶν καταργημένα; Διατὶ εἰς τὴν Ἑλβετίαν πολὺ σπανίως συμβαίνουσιν ἐγκλήματα, διατὶ εἰς τὸ Βέλγιον πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ὑψώθῃ εἰς τὰς φυλακάς λευκὴ σημαία; Μακάριος Λαός!

Ναί! κύριοι, κύριοι ποῦ κόπτεσθε γιὰ τοὺς Νόμους καὶ γιὰ τὰ καθεστῶτα.

Αὕτη εἶνε ἡ ἀλήθεια καὶ πρέπει νὰ λέγεται καθαρὰ. Ὁ Χριστὸς ἐξετόνισε τὴν γοῦνα τῶν Ἀρχιερέων μὲ τὴν μάστιγα καὶ ἀνέτρεψε τὰς τραπέζας τῶν ἐκμεταλλευτῶν καὶ ἀχρείων μὲ τὰς χεῖρας καὶ μὲ τοὺς πόδας τοῦ χωρὶς νὰ συλλογισθῇ ὅτι πράττων οὕτω ἐκφρεύει τῆς ἀβρότητας καὶ τῆς εὐγενείας, χωρὶς νὰ συλλογισθῇ ὅτι κρύσσων πόλεμον κατὰ τοῦ καθεστῶτος γίνεται ἐπαναστάτης καὶ ἐπαναστάτης τρομερὸς μάλιστα, ἀρκεῖ νὰ βασιλεύσῃ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ Δικαιοσύνη καὶ ὅλα συγχωροῦνται καὶ ὅλα ἐπιβάλλονται!

Ἐ! Τί Σᾶς φοβίζει ἡ Ἀλήθεια, διατὶ κρύπτεσθε ὀπισθεν τοῦ δακτύλου σας;

Ἱερεῖς, Ἀρχιερεῖς, Ἐπιτήμονες, Ἐλευθερόφρονες Πλούσιοι, Δημοκράται, Κοινοκράται, Διδασκαλοὶ ἐξέλε-

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΛΕΥΚΟΒΑΤΕΙΟ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΗΡΙΑ

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΗΡΙΑ

σκοτάδι τοῦ ὁδοῦ καὶ τοῦ συμφέροντος καὶ ὁμολογή-
σετε ἐνώπιον ὅλης τῆς Ἑλλάδος ὅτι εἴμεθα σάπηροι
κατάσκητοι, ὅτι διὰ τὰς ἰατρειῶν τὰς πληγὰς μας
πρέπει ἀμέσως σήμερον νὰ κηρυχθῶμεν ὅλοι Ἑπανα-
σταῖται. Ναι Σεῖς ὅτοι εἰσθε αἰσθηματῖαι, Νέοι μὲ
σφρίγγες, ὅτοι ἀκόμη δὲν ἐξεπορευθῆτε μέσα στὰ μαύρα
σπήλαια τῆς ἀσυνειδησίας, τῆς ἀτολμίας καὶ τοῦ ἰδιω-
τικοῦ συμφέροντος, Σεῖς ὅτοι δὲν ἐγίνατε οἱ ἔσχατοι
δοῦλοι, οἱ δορυλότοι μισθοφόροι τοῦ Κόμματος καὶ
τῶν Κηφήνων, Σεῖς ὅλοι ὅτοι αἰσθάνεσθε τὴν καρδίαν
Σας δονουμένην ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς ἀγάπης, τοῦ καθή-
κοντος καὶ τῆς προόδου, ὅλοι, ὅλοι Σεῖς πηραστεῖτε
ἀπὸ τὰς χεῖρας καὶ σχηματίζεται τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν
ἐπισθεν τῆς ὁποίας ὑπερῆρανοι οἱ χωρικοὶ καὶ ἐργάται θὰ
βαδίσωσιν πρὸς κατάκτησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀνεξαρτη-
σίας, τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἱστορίας τοῦ μέλλοντος
ἡμῶν, ἐὰν δὲν πράξωμεν οὕτως, θὰ ἦνε μαύρη καὶ ἀρα-
χνιασμένη καθὼς εἶνε μαύρα τὰ σπλάγχνα καὶ ἡ ψυχὴ
τῶν Τυράννων καὶ Προδοτῶν οἵτινες πρὸ τῶν ἐτῶν λυ-
μαίνονται ὡς οἱ σκληρότεροι τῶν ληστῶν τὴν ἀτυχῆ μας,
τὴν καταπεπονημένην, τὴν ἀπηλπισμένην Ἑλλάδα μας.

« Ὁ Μάννα παινερμένη, ὦ Ἑλλάς μου ἱακουσμένη
εἰς ποῖον σκοτεινὸν καὶ ἀπόκληρον χάος ζητοῦν νὰ Σε
κρατήσουν οἱ ἰδιοτελεῖς καὶ ἀρνησιπάτριδες καὶ ἀσπλαγ-
χνοὶ υἱοὶ Σου ! Ἔως πότε λοιπὸν ἡ ἀλήθεια καὶ εὐλι-
κρήνεια θὰ ἐμπτύσεται ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν καὶ τῶν
ἀνάνδρων—Ἔως πότε βαθύταται πληγαὶ θὰ καταφέρων-
ται εἰς τὰ στήθη Σου Ἑλλάς μου ὑπὸ τῶν ἀνθρωπα-
ρίων τούτων τῶν ἐνδεδυμένων μὲ τὰ βελέσια τῆς ἀσυ-
νειδησίας καὶ τῆς χαμερπείας ; »

Ποῦ εἰσθε λοιπὸν, ὦ εὐγενεῖς ἀριστοκράται τῆς συ-
κοφαντίας καὶ ἰδιοτελείας ; Ποῦ εἰσθε ὅλοι Σεῖς ὅσοι
νομίζετε ὅτι εἶνε ἀταξία καὶ ἀκαταστασία πᾶσα ἀρχὴ
καὶ πᾶσα ἰδέα ἡ ὁποία θίγει ἢ βλάπτει τὰ ἰδιωτικά Σας
συμφέροντα καὶ τὰς ἀρπακτικὰς Σας ὁρέξεις ;

Ἐξήλθατε λαβροὶ ἐναντίον μας καὶ ἄλλοι ἀπὸ Σας
ἐργάζονται καταχθονίως χωρὶς νὰ φαίνωνται καὶ ἄλλοι
μεταβαλλόντες τὰς ἐννοίας καὶ φράσεις μας ζητοῦσι νὰ
μᾶς παραστήτωσι ἀνθρώπους, κακούργους ἐπικινδύ-
νους.

Σας κάμνει ἐντύπωσιν ἂν ζητῶμεν νὰ λύσωμεν τὰς
ἀλύττους διὰ τῶν ὁποίων εἰσὶν δεδεμένοι, εἰς τὸ ἐγκλη-
μα, εἰς τὰ πάθη, εἰς τὰς δεισιδαιμονίας, οἱ ἐργάται καὶ
οἱ χωρικοὶ ; Θορυβεῖσθε καὶ ἀπειλεῖτε ἔ ; ὅντα ἀνθρω-
πόμορφα, δειλότεροι τῶν βατράχων καὶ σκληρότεροι
τῶν λύκων ! βλέπετε ὅτι ὁ κύων (Λαὸς) ζητεῖ νὰ δαγ-
κάσῃ τὸν ἀφέντην του καὶ ζητεῖτε νὰ τὸν δέσετε, νὰ
τὸν τιμωρήσῃτε ! Δυστυχεῖς Φρενοβλαβεῖς μὴ παύετε
τὸ παιγνίδιον αὐτό ! εἶνε λίαν ἐπικίνδυνον, ἀκούσατε !

Ὅταν ὁ κύων εἶνε ἐλεύθερος σπανίως δαγκάνει ἀνευ
αἰτίας καὶ ἂν συμβῇ νὰ δαγκάσῃ εἶνε τὸ δῆγμα τοῦ ἀ-
κινδύνου, ὅταν ὅμως εἶνε δεδεμένος καὶ αἰφνης θραύσῃ
τὰς ἀλύττους τοῦ, οὐαὶ καὶ τρεῖς οὐαὶ εἰς Σας καὶ τὴν

γενεάν Σας, τότε οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξαγριοῦνται ὡς οἱ τοῦ
λέοντος οἱ δὲ ὀδόντες του καταξέσχίζουσιν ὡς οἱ τῆς
Τίγρεως !

Δώτατε λοιπὸν ἐλευθερίας, δικαιώματα, μεταρρυθμί-
σεις, δεῖξατε πρόνοιαν ὑποβλήθητε καὶ εἰς θυσίαν ἐν ἀ-
νάγκῃ. Σας συμφέρει τοῦτο, ὁ κύων τότε θὰ Σας λείκῃ
ἀντὶ νὰ Σας δαγκάνῃ.

Αὐτὰ κ. κ. φρονούμεν καὶ ὑπὸ τὴν ἐννοιαν αὐτὴν
ἐγράψαμε τὸ ἡμέτερον πρόγραμμα ὅπερ ζητεῖ ὅσα εἶνε
κατορθωτὰ διὰ τὴν πρόδον τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς Πατρί-
δος εἰς τὸ πρῶτον μέρος, εἰς δὲ τὸ δεύτερον εὐχεται τα-
χέως οἱ Ἕλληνες νὰ ζητωκραυγάσωσι μαζὺ μὲ ὅλην
τὴν ὑψηλίον ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ Σοσιαλισμοῦ.

Μὴ ἀνησυχεῖτε ὅθεν, ὁ Σοσιαλισμὸς θὰ ἔλθῃ ἐκ τῆς
Εὐρώπης καὶ ἂν θέλωμεν καὶ ἂν δὲν θέλωμεν καὶ ἂν
μᾶς ἀρέσῃ καὶ ἂν δὲν μᾶς ἀρέσῃ — Ἔστέ φύχραιμοι
κ. κ. παχύσαρκοι καὶ πολύμυαλοι ἐκ τῶν συντηρητικῶν
διότι ἑκατομύρια ἀνθρώπων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἑκα-
τοντάδες πλουσίων καὶ χιλιάδες ἐπιστημόνων καὶ μυρι-
άδες ἐργατῶν καὶ χωρικῶν ἐργάζονται ἀόκνως καὶ συ-
νεχῶς πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἀ-
γάπης.

Δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνες θὰ ἦναι ἀρκετὸν ἐὰν κα-
τορθώσωμε διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τῶν ἀναγκαίων
Νόμων νὰ προστατεύσωμε τὴν ἐργασίαν, τὴν ναυτιλί-
αν, τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν, τὴν Δικαιοσύνην, θε-
μελιούντες τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἡθικὴν ἀνεξαρτησίαν
Πατρίδος καὶ Λαοῦ καὶ τότε οὐδεὶς θὰ ἀμφιβάλλῃ ὅτι
θὰ καταστῶμεν καὶ ἡμεῖς ἄξιοι αὐρίον (ὡς λέγω εἰς τὸ
πρόγραμμά μου) νὰ ζητωκραυγάσωμεν μαζὺ μὲ ὅλον
τὸν κόσμον ὑπὲρ τοῦ Κοινωνισμοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Αὐρίον Κυριακὴν ἐν τῷ « Λαϊκῷ Ἀναγνωστη-
ρίῳ » δὲν θὰ γίνῃ ὁμιλία καθόσον τὸ, κατὰ τὰς δύο
τελευταίας Κυριακάς, προσελθὼν πλῆθος ἦτο τόσον
πολὺ ὥστε τὸ κτίριον ἠπειλήθη ὡς ἐκ τοῦ βάρους,
πρὸς δε ἡ συγκέντρωσις αὐτὴ γίνεται αἰτία διαδηλώ-
σεων αἵτινες ἀντιστρατεύονται εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ
« Ἀναγνωστηρίου » ὅστις καταδικάζει ταύτας ὡς
ἐνῆμα βαρβάρων ἐποχῶν.

Ὁ ἐντεταλμένος
Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ.

Τὸ προσεχὲς Σάββατον ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελι-
σμοῦ ὁμιλήσει ὁ κ. Μ. Ἀντύπας ἐν τῷ « Ἀναγνω-
στηρίῳ » τὴν 10ην τῆς αὐτῆς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΘΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ5 φ4 0014. 41.0047